

344.

„Веке ми сѣ здодеало
Отъ оваа бекярщина,
Само легни, само стани,
Со рѣце-ве во пазу'и,
Со подзе-ве во скуте'и.
Смисли бога, дзвездо, дойди вечеръ,
Дойди вечеръ на вечера.“
„Дегити лудо и младо!
Я ке ти кажамъ прикажамъ

Мои-ме пусти ало'и;
Не ми ъ майка, какъ майка,
Тукъ ми ъ кучка мѣще'а.
Денѣ ми седитъ до мене,
Ноще ми спіетъ со мене,
Съ десна-та рѣка потъ мене,
Съ лева-та рѣка на мене.
Да не ме мене препуштитъ,
Да дойдамъ, лудо, при тебе.“

345.

Моме-то одитъ на езеро-то,
Да ми налентъ бисерна вода;
Две ведра въ рѣце, ведро на глава,
Да му измїетъ бекяру подзе,
Да му измїетъ дур' до колена,
Да му избришитъ со бѣла риза.
Моме-то одитъ на езеро-то
Да ми налентъ бисерна вода,

Да му измїетъ бекяру лице,
Да избришитъ со алшаміа.
Моме-то одитъ на езеро-то,
Да ми налентъ бисерна вода,
Да му измїетъ бекяру рѣце
Бекяру рѣце дур' до рамена,
Да му избришитъ сосъ бѣло чевре.

346.

Айде Стойно, руса Стойно!
Тѣргай оро по край мене,
Да ти турамъ чаша вино,
Во чаша-та злати пѣрстенъ,

Да го носишъ денъ Велигденъ,
По Велигденъ ке те земамъ
По Велигденъ празници-те,
Да не губамъ делници-те.

347.

Кинисалъ Димо, кинисалъ
Со два-на коня цѣрвени,
Да одитъ Димо, да одитъ
У бѣла Петра 'убава.
Колку сѣ Димо приближа,
Отъ порти Димо ъж викатъ:
„Отвори, Петро 'убава!
Запали киска борина,

Наточи вино цѣрвено,
Оба да, Петро, піеме;
За тебе сумъ сѣ посвѣршилъ.“ —
„Не зборви, Димо, не зборви
Не зборви такви зборо'и,
От' ъ отъ бога гре'ота,
От' ъ отъ люгѣ страмота,
Міе сме близу роднине;